

nale lovgivning som et juridisk bindende begreb, ligesom vi vil diskutere, hvordan vi bedst beskytter verdens genetiske ressourcer. Dette arbejde hører dog mere hjemme i FN-regi eller WTO end under EU's patentlovgivning.

Venstre kan støtte det fremlagte direktivforslag, som er gældende for EU.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som bekendt har arbejdet med at finde frem til ensartede regler for retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser i EU pågået i adskillige år, og det første direktivforslag blev fremsat så tidligt som i 1988.

Det ser nu endelig ud til, at et nyt, stærkt ændret, direktivforslag kan vedtages, og det hilser vi i Det Konservative Folkeparti med tilfredshed.

Forslaget vil få stor betydning for forskningsbaserede bioteknologiske virksomheder. Investering i forskning på dette vigtige område vil blive mere lønsomt. Indflydelsen på beskæftigelsen inden for den forskningsbaserede del af industrien vil være positiv, og den innovative indsats vil dermed blive styrket.

Det er vigtigt at have disse forhold for øje, når man skal forholde sig til de betænkeligheder, som er fremført i forbindelse med direktivforslaget.

Den bioteknologiske forskning er et følsomt område fyldt med komplicerede etiske problemstillinger, som vi skal tage alvorligt. Direktivforslaget har ikke til formål at regulere forskningen, men det siger sig selv, at muligheden for at patentere forskningsresultaterne giver anledning til præcis de samme etiske overvejelser.

Det danske Folketing har forholdt sig til de etiske problemstillinger bl.a. gennem vedtagelsen af den motiverede dagsorden i 1991. Danmark har i øvrigt ikke kunnet støtte det oprindelige forslag, som blev endeligt forkastet af Europa-Parlamentet i 1995, primært på grund af etiske betænkeligheder. Derfor står vi i dag med et helt nyt direktivforslag, hvor der er taget hensyn til de etiske indvendinger. Det forventes nu, at Europa-Parlamentet kan støtte det nye forslag, og forslaget tilgodeser i stor udstrækning de danske synspunkter fra 1991-dagsordenen.

Det Konservative Folkeparti har derfor ikke haft problemer med at støtte den forhandlingslinje, som regeringen har bedt om tilslutning til i Europaudvalget, og som har ført til dansk til-

slutning til den fælles politiske holdning på ministerrådsmødet i november sidste år. Nok er de danske synspunkter ikke hundrede procent tilgodeset, men de er tilgodeset i så stort et omfang, at det ville være urimeligt, hvis Danmark valgte at stemme imod den endelige vedtagelse.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rose Europa-Parlamentet for dets arbejde med sagen. I parentes bemærket tror jeg faktisk, det er første gang, jeg har rost Europa-Parlamentet, men i denne sag forekommer det mig, at Europa-Parlamentet virkelig har levet op til sin opgave som folkevalgt parlament og i sit arbejde med direktivforslaget leveret ord og mæle til de folkelige betænkeligheder ved ukontrolleret forskning og efterfølgende patentering på det bioteknologiske område.

Vi har dels i Europaudvalget, dels som ordførere ved debatten i dag modtaget nogle henvendelser, bl.a. fra Folkekirkens Nødhjælp, en organisation, hvis arbejde jeg har meget stor respekt for. Jeg går ud fra, at ministeren har modtaget de samme henvendelser og således i dag vil kommentere de indvendinger, som Folkekirkens Nødhjælp på en række organisationers vegne har fremført.

Som sagt, Det Konservative Folkeparti kan støtte regeringens forhandlingslinje i denne sag.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er efterhånden en gammel sag. Det er snart 10 år siden, at vi havde den første folketingsdebat om Kommissionens forslag til direktiv. SF's holdning er den samme nu som dengang. Vi ønsker et direktiv vedtaget, fordi problemerne er internationale og derfor kræver fælles løsninger. Men samtidig ønsker vi, at det endelige direktiv kommer til at afspejle de etiske holdninger i både den danske og de øvrige europæiske befolkninger. Det er just ikke tilfældet med Kommissionens første direktivudkast. Den danske holdning blev, som flere har været inde på, fastlagt under en folketingsdebat i januar 1991 og i den dagsorden, der blev vedtaget ved den lejlighed.

Det er med tilfredshed, vi i dag kan konstatere, at de fleste af de punkter, som Danmark dengang og siden har lagt vægt på, nu er imødekommet. I sandhedens interesse bør Europa-Parlamentet tildele størstedelen af æren herfor, men det har givetvis også haft væsentlig betydning, at i hvert fald ét af medlemslandene har